

IN MEMORIAM DR. HANS STRUWE (1946)

Hans Struwe (rond 2015)

LGV-er Dr. Henri (Hans) Struwe overleed op 4 Oct 2019 in Assen. Hij werd 96 jaar oud.

Nora Struwe -Bast (1951) schrijft:

Hans werd geboren in Semarang (Indonesië) op 5 april 1923. In 1934 vertrok het gezin naar Den Haag. In Den Haag doorliep hij het eind van de lagere school en de HBS. In 1942 deed hij eindexamen. Studeren was toen moeilijk en hij ging naar de school voor Lichamelijke Opvoeding. De Duitsers waren nogal onder de indruk van sport en daar werd je minder gauw opgepakt. Toch belandde hij nog een week in het concentratiekamp Vught. Na de oorlog wist hij niet goed wat te doen en ging hij ruim een jaar varen als corveeër. Aan boord maakte een leraar aardrijkskunde hem enthousiast voor de geologie. Zo kwam hij in het voorjaar van 1947 aan in Leiden. In 1951 kreeg hij als karteergebied van Professor de Sitter een gebied in het oostelijke deel van de Franse Pyreneeën. Dit zou een soort voorpost zijn voor volgende karteerders. Maar de Sitter besloot meer naar het Westen en Zuiden te gaan werken. Hans was dus de enige Leidse karteerder in die streek. Contact met Leidse medekarteerders was er niet. Een geologische kaart maken was moeilijk. Er werd gebruik gemaakt van luchtfoto's. Er was een topografische kaart zonder hoogtelijnen. Een hoogtemeter was niet beschikbaar. Het veldwerk is om deze redenen uitgegroeid tot een algemeen petrologisch onderzoek van het Zuidelijk deel van het gebied, en in het bijzonder een uitgebreide studie over contactmetamorfose. In 1956 studeerde hij af bij Professor Niggli met contactmetamorfose als hoofdonderwerp. De basis van waaruit gewerkt werd was het dorp Escouloubre (Dept. Aude). Na nog twee zomers veldwerk en veel microscopisch onderzoek resulteerde de studie in het proefschrift "Data on the mineralogy and petrology of the dolomite-bearing northern contact zone of the Quérigut granite". Tijdens het microscopisch onderzoek werden enkele interessante en tamelijke zeldzame mineralen gevonden, waaronder Xanthophylliet. Op dit proefschrift promoveerde hij in 1958 bij Professor de Roever. De dag ervoor deed ik mijn doctoraalexamen. Eind 1958 vertrokken wij naar Pakistan. Hans zat vooral in het veld in NW Pakistan. Hij genoot enorm. Bergen, een woestijn, en alles ontsloten. Eerst met twee Landrovers, later met kamelen. Na Pakistan volgde een jaar Parijs, en daarna naar Rijswijk. In 1967 vertrokken we voor de NAM naar Assen. Daar zijn we ook na zijn pensioen met veel plezier blijven wonen. Zijn grootste wens was ooit nog eens terug te gaan naar zijn geliefde dorp Escouloubre. Zijn Leidse tijd was een geweldige tijd en daarom genoot hij zo van bijeenkomsten van de LGV, en meedoen aan de excursies. Tot voor enkele jaren hebben we hieraan meegedaan.

Josje Kriest (1979) voegt toe:

Hans Struwe ken ik van de LGV en Assen. Hans en zijn vrouw Nora kwamen regelmatig naar de diësen gingen vaak mee met LGV-excursies. De Struwes woonden in Assen en aangezien ik in die tijd niet ver van de Drentse hoofdstad woonde, reisden we gezamenlijk naar het opstappunt van de excursie. Ik stalde mijn auto dan bij hen in Assen en we liepen vervolgens naar het station. Het was altijd gezellig. De laatste keer dat we samen op pad gingen was in 2016, de excursie naar de Vecht. Hans liep toen al wat minder snel, maar we hadden de tijd. En het was geen wonder. Hij had jaren geleden twee nieuwe heupen gekregen. Ik herinner mij nog een excursie naar Normandië, toen Hans nog niet zo lang daarvoor geopereerd was. Hij liep gewoon mee op het abrasieplatform, over de keien. Ik stond doodsangsten uit, Nora trouwens ook. Maar Hans was niet te stuiten. Een fijne man. Hij zal gemist worden. Ik wens Nora veel sterkte.

19 Dec 2019